

Index Rerum,

Regium jaspatronatus dicitur jus regale, & inter cetera Principis regalia computatur, pag. 431. numero 226

Regium eligendi jus variatum fuit, quia nuntiata Regi morte Praelati eligendi probatur licentia per Capitulares Ecclesiae, quorum electio Regi presentabatur, ib. n. 229

Juspatronatus in antiquis ex quibus conjecturis & presumptiobus probetur, remissive, p. 434. n. 266

Juspatronatus antiquum probatur ex Epitaphiis & literis descriptis in lapidibus antiquis, ibidem numero 275

Juspatronatus antiquum probatur ex antiquis annalibus, ib. n. 279

Regium juspatronatus donatum à Rege alicui personae, seu Ecclesiae an retineat naturam regii patronatus, p. 435. n. 288

Juspatronatus absolute donatum primæva natura variata regulatur juxta naturam donatarii, ib. numero 289

Juspatronatus origine laicali si aliquo titulo in Ecclesiastum aut Ecclesiasticam personam sit translatum; efficitur Ecclesiasticum, ib. n. 290

Jus regium patronatus donatum non absolute sed in feudum, cum scilicet adhæret castro aut villa infeudatae, retinet naturam regii patronatus, ib. numero 296

Juspatronatus an & quando in feudum vel emphyteum concedi possit, vide remissive, ib. n. 296

Regium jurispatronatus donatum Ecclesiae efficitur Ecclesiasticum, ib. n. 299

Jus patronatus alicujus comitatus annexi Episcopatu, est Ecclesiasticum, & de ratione, ib. n. 300

Juspatronatus spectans ad prioratum erit Ecclesiasticum, ib. n. 302

Et etiam si prioratus sit Jurispatronatus laici, ubi legitima redditur ratio, ib. n. 303

Juris regii patronatus beneficio in alium statum erecto, an Juspatronatus retineatur, vel amittatur, p. 436. n. 306

Jure devoluto proviso facienda est cum cause cognitione, an lis finita sit intra tempus, an scientia habita fuisset vacationis, & à quo tempore, & alia discutienda, ex quibus causatur devolutio, p. 440. n. 33

Jure Regio quando possit à possessoriis ordinariis appellari, p. 440. 450. n. 60

Juris executio non gravat, p. 481. n. 13

A re judicata non appellari Jura clamant, pag. 492. n. 94

Defectu Juris concurrente cum silentio decennii honestum non est, ut beneficium tanto sit tempore litigiosum, p. 505. n. 18

Jus exequendi executorialibus etiam jure canenico non nisi spatio triginta annorum extingui, defenditur, ib. n. 21

Jus exequendi tameu ex executorialibus, quā instrumento guarentigato habere instantiam triennio perturam, qui teneant, ib. n. 34

Quæ opinio tanquam absoluta & sine distinctione sequenda non est, ib. n. 35

Jus exequendi etiam ex actione personali, & re judicata super ea post litis contestationem petita executione, interrupta perpetuatur in 40. annos, p. 507. n. 50

Jus exequendi per citationem & executoris missionem interrupitur præscriptio, per litis autem contestationem perpetuatur jus ipsum in alios 40. annos, ib. n. 51

Jus executivum & interruptum per citationem aur executoris missionem, denuo initiatur ejus præscriptio, ib. n. 53

Jus omne potius operatur in causa quam in causato, p. 542. n. 12

Quod procedit sive Jus executivum proveniat ab actione reali & hypothecaria, sive ab actione personali, p. 569. n. 33

Jus habens ad possessionem rei per executoriales alteri restituæ, potest contra hanc eo remedio agere, p. 574. n. 92

Juspatronatus antexum quos pariat effectus, p. 624. n. 109. remissive.

Jure canonico deficiente, recurrentum est ad leges & consuetudines regni potius quam ad imperiales, p. 642. n. 109

Jus tertii ex causa executionis non est actus stans de per se, sed dependens à jure creditoris, p. 656. n. 47

Jura duo causata ex una radice, una ambo rescissione tolluntur, ib. n. 49

Jusso.

Jusso secunda, nempe, sobre carta, expeditur aliquando (raro tamen) cum expensarum multa solvendam sive à judice, sive à notario, per quemlibet sterterit, processum non mittere, p. 62. n. 125

Jusso secunda, dicta sobre carta, quando expediatur, & cum quibus communionibus, & expensis, p. 72. n. 265

Jusso secunda dicta sobre carta, deneganda erit in iis, quæ judex poterat appellatione pendente licet facere, p. 78. n. 42

D

Laicus.

L Aicus possidens spiritualia semper presumitur esse in mala fide, p. 8. n. 34

Laicus non se introrimit in spiritualibus, & eis annexis nisi de licentia Pontificis, & in casibus à jure concessis expressè, p. 9. n. 36

Laici non possunt inducere legem aut consuetudinem contra Clericos ex defectu potestatis, & jurisdictionis, ib. n. 37

Laicus litigans coram judice Ecclesiastico, jure canonico, & tribunalis stylo adstringitur, & è converso, p. 81. n. 5

Laicorum leges non ligant clericos, ib. n. 16

Et quando fecus, ib.

Laicorum lex si est, vel approbata per Papam, vel tacite recepta, debet attendi in foro Ecclesiastico, ib. n. 17

Laicus propter societatem Clerici non debet damnificari, nec suum perdere privilegium, p. 401. n. 112

Laici omnes presumuntur, quandiu de contrario non ostenditur, p. 658. n. 82

Latitans.

Latitans, aut se absentans, ne citatio ad se perveniat, dicitur verus contumax, p. 234. n. 87

Latro.

Latrones insignes, incitatores seditionum, vel duces factionum non audiuntur appellantes, p. 465. numero 28

Etiam si confessi tantum sint, vel convicti, ib. n. 19

Laudum.

Laudi executio non est facienda pendente reductione, ad judicem ut bonum virum, ut verior opinio, resolvitur, & quot sint in hoc articulo, p. 456. 457. n. 10

Jure Regio hæc opinio innovata est, ib. n. 11

Laudi executio sit si sit inter partes conventum, ib. numero 12

Vel si sit ab aliquo statuto sic inductum, ib.

Et de aliis limitationibus, remissive, ib.

Legatus.

Legatus in partibus habet facultatem cognoscendi de appella-

& Verborum.

ib. n. 33

Lex vel statutum factum ob publicam utilitatem si requirat certum genus probationis non admittitur alia probatio simul cum requisita, ib. n. 34

Leges Regie in casibus violentiarum veniant ad evitandum fraudes, p. 103. n. 18

Lex Regia 36. & 37. tit. 5. lib. 2. recopil. ponderantur, ut ad invocandum Regiam protectionem sola sufficiat appellationis denegata delatio absque executione, p. 115. n. 21

Lex vel statutum utens verbo de præterito, non extendit ad futurum, p. 156. n. 242

Lex non singit super impossibili de natura & de jure, ne sibi repugnet, p. 161. n. 34

Lex ubi aliquid fieri præcipit, judex id faciens dicitur legis executor, à quo non est licita appellatio, p. 371. n. 12

Quia tunc potius operatur Lex, quam homo, cuius est executor, ib. n. 13

Lex quando in aliquo casu determinat aliquid facendum præcipit, (ut in exemplis appositis) non admittitur appellatio, ib. n. 14

Lex ubi præcipit aliquid fieri, jam casus censetur decisus & determinatus per sententiam legalem, quo casu à legis dispositione videtur appellare si à judice ut legis executor appelletur, p. 372. n. 17

Lex Regia refertur qua revocantur donationes juris Regii patronatus factæ per Regem Henricum & aliorum Regum, p. 436. n. 319

Lex tollens appellationem confessio intelligitur de sponte confiteente, p. 465. 465. n. 13

Lex seu Canon debet intelligi secundum rubricam, sub qua situatum est, p. 51. n. 14

Libellus.

Libello inepto, pars non tenetur respondere, & à judice contrarium declarante licet appellatur, p. 140. n. 42

Idem in Libello obscuro, & generali resolvitur, ib. n. 43. quia est sententia interlocutoria habens vim definitivam, p. 141. n. 44

Libellus appellationis non sufficit porrigi coram notario dumtaxat, & non coram judice, p. 164. n. 80

Libellus oppositionis ut legatur judici, non est necessarium, licet si ut coram ipso præsentetur, ib. n. 81

Libellus oppositionis contra provisionem beneficii non est provocativus, sed exclusivus, p. 278. n. 74

Libellus quo pater agit absque qualitate expressa legitimis administratori, sustinetur si ex litis discursu appearat quo jure sit actum, p. 590. n. 285

Libellus generalis licet non admittatur, potest tamen ex discursu constare qua actione sit expertum, ib. n. 300

Liber.

Libri antiqui probant, quæ eis communiter creditur, vel sunt in loco, ubi dumtaxat servantur authenticæ scripturæ, p. 434. n. 282

Liberum.

Libera facultas conceditur à jure judici à quo ad revocandum attentata, cum sit ad faciliorem causam existimatum, p. 94. n. 19

Libera facultas dici non potest, quæ ab alio dependentiam habet, p. 379. n. 24

(Libere) dictio idem importat quod sine alterius consilio, consensu, intervenitu, requisitione, seu interventione, ib. n. 24

(Libere) dictio importat voluntatem absolutam, ib. 25

(Libere) dictio liberam denotat potestatem in faciente sua sponte, & alterius voluntate non requisita, ib. n. 26

(Libere) dictio, ubi apponitur, impedit appellationem, quia idem importat, quod appellatione & præscriptione non obstante, p. 380. n. 27

R R r 3

(Libere)

Salgado de Profect. Reg.

Index Rerum,

- (Libere) dictio nec jure, nec ratione, nec aequitate aliqua regulatur, p. 380. n. 31
 (Libere) dictio ubi est opposita, intelligitur sublata omnis contradicatio, & impedimenta, ibidem num. 33
 Liberam facultatem providendi beneficium vacans ipso jure per adceptionem secundi cum per jus accipiat ordinarius, debet intelligi appellatione non obstante, ib. n. 34
 Sine contradictione actuum celebrat, qui potest facere liberè, ib. n. 35
 Liberum arbitrium ex quibus verbis, & clausulis datum judici intelligatur, pag. 459. numero 34. remissivè.
- Limits.*
 Limites territorii aggredi, & terminos jurisdictionis ampliari, idem est, p. 516. n. 60
- Liquidatio.*
 Liquidationis articulus vestitur natura executivi judicij, cui inducit, p. 221. n. 114
 Liquidatio sententia aut instrumenti guarentigia exequitur suspenso illiquido, p. 222. n. 126
 Liquidatio sententia reddendæ rationis, non recipit appellationem suspensivam, p. 261. n. 43
 Liquidatio incidentis in executionem est pars ipsius cuius substantiam & naturam non mutat, p. 514. num. 18
 Liquidatio in executionem incidentis non inducit novum gravamen, sed continet declarationem interpretativam [cessante excessu], ib. n. 29
 A Liquidationibus incidentibus in executorialium executione non appellatur, ibidem numero 30. remissivè.
 Liquidationis judicium habet se ut incidentis ad sententiam, & ejus naturam assumit, ac pariter executioni mandatur, p. 609. n. 248
 Liquidatio pertinentiatum praecedente condemnatione universalis, dicitur declaratio interpretativa non augs nec minuens condemnationem, p. 617. n. 11. 13. & 17
 Liquidatio quæ non mutat substantiam rei judicatae, non inducit novum gravamen, pag. 617. numero 17
 Liquidatio tunc non mutat substantiam condemnationis, quando continet declarationem interpretativam, non augentem nec minuentem, seu variantem substantiam ejus, p. 617. n. 18
 A Liquidatione fructuum, damnorum, pertinentiarum, &c. virtute rei judicatae, aut instrumenti guarentigia appellationi non est deferendum, ibid. n. 28
 A Liquidatione executoris vigore executorialum non admittatur appellatio, sed iterum executori causa remittitur ut illam peragat, p. 618. n. 29
 Liquidatio quæ sub generalitate verborum sententia nec virtualiter, nec visibiliter comprehenditur, rectè convenit definitioni excessus, & ideo à tali excessiva liquidatione licet appellare, ib. n. 32
 In Liquidatione excedet executor si ad illam faciendam non citet condemnatum, p. 620. n. 62
 Liquidationis in executione per quæ fiat probatio, & ea summarie non servato ordine judicij ordinarii, ubi nec requiritur libellus, nec litis contestatio, p. 621. n. 64
 Liquidationis probatio super pertinentiis, damnis, aut fructibus, &c. fit per interrogatorios advocati, ib. n. 65
 Ad Liquidationem faciendam super pertinentiis, &c. tam actorem quam reum executor tenetur admittere, ib. n. 68
 Ad Liquidationes probandas executor tenetur terminum assignare de stylo Rotæ, intra quem si non
- fiant, potest ad executionem procedere, ibid. num. 69
 Liquidatio in executione facienda est per antiqua acta & testes, ne detur periculum subordinationis, p. 625. 133
 Executori si sit commissa Liquidatio sententia, causus sit viator, ut in executoria inseri faciat dicta testium, qui melius circa valorem & estimationem rerum, fructuum, aut damni deposuerint, ne subordinationi locus sit, ib. n. 134
- Lis, Litigiosus.*
 Lis quando efficiatur ex comparitionibus per praesentatos coram ordinario, p. 278. n. 77
 Lis dicitur pendere per imputationem rescripti vigore appellationis extrajudicialis, secuta ejus vigore citatione, p. 298
 Litigiosum non dicitur beneficium, nec lis super eo pendere, quando esset dumtaxat mota super possessione, tunc enim sola possessio litigiosa est, p. 405. n. 166
 Litigiosum non dicitur beneficium, quando super eo ut unito tantum lis vertitur, ib. n. 267
 Litigiosum non dicitur beneficium, quando agitur super privatione beneficiari nisi agens de privatione sibi simul petat adjudicari, ib. n. 168
 Litigans si moriatur, nova citatio cum relatione status lis in successore est necessaria, alias corruit judicium, p. 408. n. 209
 Lite mota inter Episcopum & patronum, vivente patrone, provisus sub ordinatio removeri potest, p. 428. n. 181
 Lite vertente inter Regem & alium patronum putativum existente in quasi possessione vincente Rege, praesertim a putativo patrono amoendus est, & de ratione, ib. n. 282
 Lite pendente inter patronos electores aut collectores super possessione vincens declaratur verus possessor, & ideo ab adversario praesentatus seu electus erit indistinctè removendus, ib. n. 183
 Citandum est Episcopus aut patronus, & ab eisdem provisus ad Litem super spolio, ib. n. 184
 Mota lite inter Episcopum & patronos interim dum lis terminatur, & Episcopus apponit cœconomum, p. 442. n. 68
 Lis censetur derelicta per silentium decennii concurrente non bono iure negligenter, non in omnibus causis, sed in beneficialibus tantum, & qua ratione, p. 505. n. 17
 Lis perit triennio jure civili, & tamen non jus exequendi, cum triginta annorum lapsum desideret, p. 505. n. 28
 Lite copta per citationem aut executoris missionem, incepta præscriptio interrumpitur, non tamen perpetuator actio, quæ de novo initianda est, p. 507. n. 48
 Lite copta per litis contestationem, non solum interrumpitur præscriptio, sed perpetuator actio in 40. annos, etiamsi decem tantum sufficient ad actionis præscriptionem, ib. n. 49
 Litis contestatio ubi non requiritur, primus actus subsecutus habet vim litis contestationis, ib. numero 55
 Lis est initianda cum eo cui sententia non officit, pag. 506. n. 68
 Lis mota contra plures pro portione sententia lata contra unum non nocet aliis non nominatis qui intelliguntur omisi, p. 570. n. 52
 Lite mota contra emphyteutam de jure spectante iuri domini, in illum laudatum & comparentem judicium transfert, p. 578. n. 134
 Litigii vitium in beneficiis contrahitur, p. 582. nam. 184
- Liti-

& Verborum.

- Litigiosa res non potest per alienationem mutare statum & ordinem judicij, nec potest litis cursus impediti, p. 580. n. 170
 Contra occupantem rem Lite pendente quando non possit fieri executio remissivæ, p. 581. n. 171. & an conventus jure proprio possit rem alienare ex alio noviter acquisito putat hereditatis, ib.
 Lite pendente inter creditorem & debitorem, si iste rem in solutum dederit alteri tertio creditori, sententia inter illos lata in hunc an possit exequi contra tertium creditorem pro auctoranda re, pag. 581. n. 172
 Lis agitur cum legitimo contradicente, si tractatur cum eo, qui primum locum obtinet defensionis à quo ceterorum jus derivatur secundario, p. 591. n. 311
 Litigii vitium omnes etiam Ecclesiasticos ligat, p. 659. n. 94
 Litigiosam rem alienatam lite pendente in clericum, potest judex secularis ab illo avocare, & in eum sententiam latam exequi, p. 660. n. 110
 Lis non dicitur finita per rem judicaram, donec exequantur executoriales & possessio apprehendatur, p. 669. n. 250
- Locatio.*
 Locato fundo in biennio, & facto locatoris fuit conductor impeditus uti, contra quem sententia lata, an possit exequi ex estimatione contra locatorum, p. 632. n. 56
 Locatio per Ecclesiam facta ultra novem annos, nec in tempore permisso sustinetur, p. 666. n. 203
- Locus.*
 Locus dicitur non tutus, quando quis citatur ad locum peste, vel aeris contagio corruptum, pag. 139. n. 23
- Luctuosa.*
 Luctuosam prescribens ratione jurisdictionis, sufficit, illam perceperisse ab aliquibus vassallis, ut contra omnes intelligatur, p. 424. n. 120
- Lusitania.*
 In Lusitania non solum Regii auditores, sed quilibet Praetor Regia Coronæ in sua provincia cognoscit de violentia inter Ecclesiasticos de consuetudine, observaturque decisio textus in cap. petimus 11. q. 1. p. 198. n. 21
- M**
- Majoratus.*
- Majoratus bona sunt præscriptibilia, pag. 426. n. 50
 Majoratus bona præscribuntur per tempus immemorabile, ib. n. 151. declarata ut infra, à n. 182
 Regnum caput est omnium Majoratum Hispania, ib. n. 152
 Majoratus mortuo possessore tertius occupans bona nec haber possessionem civilem, nec naturalem, sed solum detentionem, ib. num. 154. adeò ut non possit præscribere, ib.
 Tertiò occupanti bona Majoratus contra successorem non competit remedium possessorum, nec fructus lucratur, nec aliquem juris effectum habet, ibid. n. 155
 Majoratus bona non præscribuntur etiam per centum annos, ubi appetet evidenter de eorum principio, esse majoratus, p. 434. n. 283
- Mandans, Mandatarius, Mandatum.*
 Mandatum executorum virtute sententia, vel instrumenti guarentigii, est sententia interlocutoria habens vim diffinitivæ, p. 151. num. 180. & 181. & an ab eo appellatur, remissivæ.
- Mandans committi delictum in alio territorio, quo districtu sit puniendus, p. 253. n. 57
 Mandatarius, & mandans delictum committi in diverso districtu, ubi non puniatur effectus, ab utriusque districtus judicibus possunt puniri, pag. 254. numero 64
 Mandata regia, vulgo (provisiones ordinariæ) dictæ, quibus utuntur suprema tribunalia non recipiunt supplicationem, quia partibus invitis expedient, executione legis ita disponentes, p. 373. n. 34
 Mandati defectus probatur ex auctorum inspectione & impedit executionem etiam trium conformium, p. 395. n. 29
 Mandati & legitimatis personarum defectus nullam reddit sententiam, p. 408. n. 212
 Mandatum factum à Prelato vel rectorre Ecclesiae in his, quæ spectant ad ipsam Ecclesiam, finitur morte Prelati, aut rectoris, etiam lite cepta in vita illorum, p. 301. n. 239
 Mandatum insertum de verbo ad verbum in sententia aliisque actibus judicialibus, fidem facit, sicut ipsum originale, p. 499. n. 59
 Mandatum insertum per relationem & enuntiationem Notarii non de verbo ad verbum, non probat, si negatur, ib. n. 60
 Etiam si Notarius attestetur, se vidisse, & legisse, ibid. n. 61
 Et etiam si dicat, ut constat ex instrumento per me fieri rogatum confecto, ib. n. 61
 Mandatum jurisdictionis & mandatum ad lites æquiparantur, & de uno ad aliud arguitur, pag. 519. n. 120
 Mandatum utrumque litis, & jurisdictionis est stricti juris, in quo non veniunt nisi expressa, p. 520. n. 121
 Mandatum quem non habere, seu potestatem judicandi, seu ordinem non fuisse servatum, & similia, probatur per auctorum inspectionem, pag. 525. n. 175
 Pro Mandato non præsumitur, nisi quatenus ex ejus inspectione apparet, lib. n. 177
 Mandatum regulariter debet exhibeti, ib. n. 178
 Mandatum Papæ injustum potest executor non exequi sed describere, & secundum iussionem expectare, p. 545. n. 58
 Etiam si Mandatum continet excommunicationem, ib. n. 58
 Mandatum ex causa necessaria (prout est executio commissa) non expirat morte mandantis, p. 546. n. 70
 Mandatum quibus casibus non expiret morte mandantis re integra, ib. n. 71. remissivæ
 Mandatum ubi est cerrum & limitatum, quia probabiliter excedit executor, est nullum ab eo gestum, p. 599. n. 17
 Mandatum ut si limitatum ad incertum liquidandum propter probabilem dubitationem excessus liquidationis, tangit in justitiam non excessum, ut in exemplis, p. 599. n. 18
 Mandatum limitatum in incerto non causat excessum, sed gravamen, ut in exemplo apposito, pag. 617. n. 27
 Mandatum ad actum extrajudiciale extenditur ad judicium occasione illius actus, pag. 623. numero 95
 Mandati forma diligenter attendenda est, pag. 646. num. 10
 Mandatum relaxatum partim ex causa falsa, partim ex vera, in totum est nullum, etiam pro summa debita ratione individuitatis, pag. 666. numero 197
 Mandatum relaxatum pro majori summa sustinetur etiam in excessu, si creditor eo tempore creditor, sic R.R. 4 equali